

Arrestnummer c/ 158 / 2015
Repertoriumnummer 2015 / 531
Datum van uitspraak 11 februari 2015
Rolnummer 2014/CO/610
Notienummer parket-generaal 2014/PGA/2450 2014/VJ11/642

Urbamisatie

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

twaaifde kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00000079916-0001-0022-01-01-1

2014/PGA/2450 – 2014/VJ11/642

Het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

227

mecanicien

geboren te | op

wonende te | Zoersel,

Belg

beklaagde

aanwezig en bijgestaan door mr. Michael Boonen, advocaat bij de
balie van Antwerpen

1. Ten laste gelegde feiten

Te

Op het perceel gelegen te
gekadastraerd als
are,

met een totale oppervlakte van 39,05

Eigendom van | en |

Ingevolge akte verleden door notaris | te | dd. |

Gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied,

A.

Tussen 1 oktober 2008 en 7 september 2011, meermaals op niet ander te bepalen data:

PAGE 01-00000079916-0002-0022-01-01-4

I.

bij inbreuk op artikelen 4.2.1.1°c en 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1°c (het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken: het afbreken, herbouwen, verbouwen of uitbreiden van een constructie),

namelijk het gedeeltelijk afbreken en herbouwen van de verkrotte woning op het perceel gekadastreerd als

de feiten, voor zover gepleegd voor 1 september 2009 strafbaar ingevolge de artikelen 99, par. 1, 146, 1°-3°, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999,

II.

bij inbreuk op artikelen 4.2.1.5°a en 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°a (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval),

namelijk het plaatsen van drie personenwagens waaronder een autowrak

de feiten, voor zover gepleegd voor 1 september 2009 strafbaar ingevolge de artikelen 99, par. 1, 146, 1°-3°, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999,

III.

bij inbreuk op artikelen 4.2.1.5°c en 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hiernavermelde handelingen, zoals bepaald bij 4.2.1.5°c (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het plaatsen van één of meer verplaatsbare inrichtingen die voor bewoning kunnen worden gebruikt zoals woonwagens, kampeerwagens, afgedankte voertuigen, tenten (buiten de gevallen zoals nader gepreciseerd in artikel 4.2.1.5°c),

namelijk: het plaatsen van een woonwagen,

de feiten, voor zover gepleegd voor 1 september 2009 strafbaar ingevolge de artikelen 99, par. 1, 146, 1°-3°, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999,

B.

Tussen 14 juli 2008 en 2 oktober 2008, op niet nader te bepalen datum,

Bij inbreuk op artikelen 4.2.1.3° en 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.3° (het vellen van bomen die op een hoogte van één meter boven het maaiveld een stamomtrek van één meter hebben, en geen deel uitmaken van de oppervlakten, vermeld in 2°)

namelijk: zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning over te gaan tot het rooien van twee bomen

- een boom met omtrek van 1,60 meter op een hoogte van 1 meter boven het maaiveld
- een boom met omtrek van 1,20 meter op een hoogte van 1 meter boven het maaiveld

de feiten, voor zover gepleegd voor 1 september 2009 strafbaar ingevolge de artikelen 99, par. 1, 146, 1°-3°, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999

C.

Tussen 1 mei 2010 en 29 juli 2010, meermaals op niet nader te bepalen data,

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.5° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, handelingen te hebben, voorgezet, in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of, de beschikking in kortgeding

namelijk het heropmetselen van muren van de verkrotte woning in strijd met het mondelinge bevel tot staking dd. 2 oktober 2008 dat bij bekrachtigingsbeslissing dd. 15 oktober 2008 bevestigd werd door de stedenbouwkundige inspecteur.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklagde door de bewaarder der Hypotheken 3de kantoor te Antwerpen, dd. 14 maart 2012 boek 59 deel T nr. 4970

2. Bestreden beslissing

2.1.

Bij het vonnis, bij verstek gewezen op 21 mei 2012 door de rechtbank van eerste aanleg van Antwerpen, kamer 1C, werd als volgt beslist:

VEROORDEELT:

- beklagde, , hoofdens de vermengde feiten A, B en C tot een geldboete van DUIZEND EUR.

Verplicht veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van 25 EUR, vermeerderd met 50 decimes, en gebracht op 150,00 EUR.

Verplicht veroordeelde tot betaling van de kosten van het geding belopende 135,78 EUR en tot een vergoeding van 32,27 EUR.

Zegt dat de geldboete van 1000 EUR vermeerderd wordt met 45 decimes, zodat die geldboete 5500 EUR bedraagt.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op drie maanden

Beveelt het herstel in de oorspronkelijke staat, van het perceel gelegen te gekadastreerd als namelijk door:

- het afbreken van de langgevelhoeve (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenteën), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein,
  - het verwijderen van alle voertuigen, stacaravan en afval van het perceel,
- binnen een termijn van zes maanden te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis en onder verbeuring van een dwangsom van 250 euro per dag vertraging in het niet nakomen van de aanpassingwerken hiervoor bevolen.

Dat de stedenbouwkundige inspecteur en/of het College van Burgemeester en Schepenen, in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien.

Machtigt de stedenbouwkundige inspecteur of het College van Burgemeester en Schepenen de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter.

2.2.

Er werd hoger beroep ingesteld:

- op 2 juni 2014 door de beklaagde tegen al de beschikkingen
- op 3 juni 2014 door het Openbaar Ministerie tegen al de beschikkingen op strafrechtelijk gebied

tegen het vonnis, op verzet tegen voormeld verstekvonnis d.d. 21 mei 2012, op tegenspraak gewezen op 26 mei 2014 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer 1C, waarbij beslist werd:

VEROORDEELT:

- beklaagde, _____, hoofdens de vermengde feiten A, B en C tot een geldboete van DUIZEND EUR.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van de geldboete uitgesproken ten laste van veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van drie jaar vanaf heden.

Verplicht veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van 25 EUR, vermeerderd met 50 decimes, en gebracht op 150,00 EUR.

Verplicht veroordeelde tot betaling van de kosten van het eerste vonnis zijnde 135,78 EUR, en deze van huidig vonnis op verzet, zijnde 129,90 EUR, daarin begrepen de kosten van de betekening van het vonnis bij verstek, het verstek te wijten zijnde aan beklaagde en tot een vergoeding van 32,27 EUR.

Zegt dat de geldboete van 1000 EUR, vermeerderd wordt met 45 decimes, zodat die geldboete 5500 EUR bedraagt.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op drie maanden

Beveelt het herstel in de oorspronkelijke staat, van het perceel gelegen te _____

_____, gekadastreerd als _____, namelijk door:

- het afbreken van de langgevelhoeve (inclusief eventuele vloerplaat en fundamente), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein,
- het verwijderen van alle voertuigen, stacaravan en afval van het perceel,

binnen een termijn van één jaar te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis en onder verbeuring van een dwangsom van 100 euro per dag vertraging in het niet nakomen van de aanpassingwerken hiervoor bevolen.

Dat de stedenbouwkundige inspecteur en/of het College van Burgemeester en Schepenen, in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien.

Machtigt de stedenbouwkundige inspecteur of het College van Burgemeester en Schepenen de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter.

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 19 november 2014.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering
- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd.

De neergelegde conclusie en stukken werden in het beraad betrokken.

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

4.2. Omschrijving van de feiten

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie, dient de omschrijving van de plaats der feiten gepreciseerd te worden als volgt:

"Te , op het perceel gelegen te gekadastreerd ...".

Verder dient de tijdsbepaling van de feiten sub A.I. als volgt gepreciseerd te worden:

"Tussen 1 oktober 2008 en 29 juli 2010, ...".

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

De beklaagde werd hiervan in kennis gesteld en heeft de gelegenheid gekregen zijn verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

4.3. Motivering ten gronde

4.3.1. Op strafrechtelijk gebied

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten A.I., A.II., A.III., B. en C. zoals hiervoor omschreven en gepreciseerd bewezen gebleven.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter op blz. 5, 6 en 7 van het bestreden vonnis, welke door beklaagde in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het hof wordt beaamd en overgenomen, en - mede in antwoord op de beroepsconclusie van beklaagde - wordt aangevuld als volgt.

2. tenlastelegging A.I. (zoals gepreciseerd wat betreft de incriminatieperiode)

De hamvraag is of de door beklaagde uitgevoerde werkzaamheden loutere onderhoudswerken, andere dan stabiliteitswerken betreffen in de zin van art. 4.1.1.9° VCRO zoals beklaagde voorhoudt, dan wel vergunningsplichtige bouwwerken die bestaan in het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie in de zin van art. 4.2.1.1.°, c VCRO.

Bepalend hierbij zijn de staat van het gebouw ten tijde van de aanvang van de werken zoals vastgesteld bij de controle d.d. 02.10.2008, alsmede de aard van de uitgevoerde werken (al dan niet betrekking hebbend op de stabiliteit van het gebouw).

Het feit dat de woning werd opgericht voor de Stedenbouwwet van 1962 en de vraag of de betreffende werkmanswoning al dan niet kadastraal beschreven staat als 'puin', zijn in het kader van deze beoordeling minder relevant.

Het feit dat de bewuste woning niet op de lijst van de ongeschikte en/of onbewoonbare woningen staat, betekent niet dat de woning zich op het ogenblik van de controle niet in een verkrotte toestand zou kunnen bevinden. Het feit dat in de notariële aankoopakte wordt vermeld dat de gemeente Zoersel bij schrijven d.d. 18.03.2008 heeft bevestigd dat er voor zover bekend geen stedenbouwkundige misdrijven werden vastgesteld, is in dit kader irrelevant, vermits de incriminatieperiode (zoals gepreciseerd) zich situeert na het verlijden van de notariële aankoopakte.

Inzake de toestand van de woning op het ogenblik van het uitvoeren van de werken en de controle d.d. 02.10.2008, baseert het hof zich op de objectieve beschrijving door de verbalisanten in het aanvankelijk proces-verbaal d.d. 01.10.2008 (stuk 17), de gevoegde foto's van de woning (stukken 4, 5 en 6) en de inhoud van de verklaring van beklaagde d.d. 01.10.2008 die zelf een beschrijving geeft van de toestand van de woning ten tijde van de aankoop en de start van de werkzaamheden (stuk 12).

De verbalisanten beschrijven de werkzaamheden aan de woning als "*allerlei bouwwerken die betrekking hebben op de stabiliteit van het gebouw, o.a. werken aan dakconstructies en gevels*" (stuk 15).

Op de foto's, in het bijzonder stukken 4 en 5 van het strafdossier, is te zien dat de dakpannen zijn verwijderd, en dat de rechter zijkant van de woning voor meer dan de helft is verdwenen, zelfs een stuk ter hoogte van het gelijkvloers.

In zijn verklaring d.d. 01.10.2008 (stuk 12) erkent beklaagde dat de oude hoeve "reeds gedeeltelijk in verval" was, en ondertussen de pannen van het dak werden gehaald om nieuwe panlatten te steken en steunbalken te vervangen, hetgeen de beweringen van beklaagde op blz. 6 van zijn conclusie, als zou er geen sprake zijn van werken aan de dakconstructie, onmiddellijk weerlegt. Hij voegt eraan toe dat er tevens een muur van de hoeve is omgevallen ("vermoedelijk omgeduwd door onbekenden").

De verwijzing door beklaagde naar art. 2.1.2. van het Vrijstellingsbesluit van de Vlaamse Regering d.d. 16.07.2010 is onterecht, vermits in dit artikel enkel '*handelingen zonder stabiliteitswerken*' worden beoogd, hetgeen hier niet van toepassing is, gelet op het ingrijpend en structureel karakter van de werken.

Op basis van deze elementen heeft de eerste rechter terecht besloten dat de woning van beklaagde (deels) verkrot was, en dat de werkzaamheden constructieve werken betroffen, dewelke overeenkomstig art. 4.2.1.1°, c VCRO een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning vereisen. De verklaring van ing. L. Claes (stuk 10 bundel beklaagde) weerlegt de objectieve vaststellingen van het strafdossier geenszins.

Het grotendeels vernieuwen van de dakstructuur met vervanging van de steunbalken (zie de eigen verklaring van beklaagde) en het heropbouwen van een voor meer dan de helft omgevallen zijmuur zijn ontegensprekelijk verbouwingswerken die de stabiliteit van het gebouw betreffen. Deze werken overstijgen het begrip 'onderhoudswerken' in de zin van art. 4.1.1.9° VRCO ruimschoots.

3. Tenlastelegging A.II.

Gelet op het aantal op het perceel geplaatste voertuigen en de staat waarin zij zich bevonden (2 zonder nummerplaten en 1 gedeeltelijk ontmanteld voertuig), is het voldoende bewezen dat beklaagde zijn perceel gewoonlijk gebruikte voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen en materieel.

De objectieve vaststellingen van de verbalisanten met de gevoegde foto's zoals weergegeven in het aanvankelijk proces-verbaal d.d. 01.10.2008 zijn voldoende duidelijk en volstaan om hiertoe te besluiten.

Tijdens een later nazicht d.d. 30.09.2013 blijkt dat er een witte camionette en een (weliswaar ander) autowrak aanwezig zijn op het perceel van beklaagde, hetgeen ten overvloede aantoont dat beklaagde zijn perceel gewoonlijk gebruikt om er gebruikte of afgedankte voertuigen op te slaan.

4. Tenlastelegging A.III.

Inzake de grote woonwagen die achteraan op het perceel was geplaatst, volstaat het voor de toepassing van art. 4.2.1.5°, c VCRO dat deze verplaatsbare constructie voor bewoning kan

worden gebruikt, hetgeen alleszins het geval was en overigens bevestigd werd door beklaagde in zijn verklaring d.d. 01.10.2008 (stuk 12: "deze wagen heeft wel een inrichting om in te wonen, namelijk een bed + keuken + badkamer").

Het feit dat enige tijd na de controle d.d. 02.10.2008 de woonwagen werd verwijderd van het perceel, verandert niets aan de inbreuk op art. 4.2.1.5°, c VCRO zoals deze werd vastgesteld door de verbalisanten.

5. Tenlastelegging B.

Beklaagde bekent in zijn verklaring d.d. 01.10.2008 dat hij deze bomen heeft gerooid. De bewering van beklaagde dat hij niet zou weten dat dit vergunningsplichtig was, is irrelevant in het kader van de beoordeling van de schuld van beklaagde.

6. Tenlastelegging C

Het hof verwijst ter zake naar zijn motivering inzake tenlastelegging A.I. Het heropbouwen van een zijgevel die voor meer dan de helft was omgevallen/afgebroken betreft verbouwingswerken die de stabiliteit van het gebouw betreffen en die overeenkomstig art. 4.2.1.1°, c VCRO vergunningsplichtig zijn.

De verwijzing door beklaagde naar art. 2.1.2. van het Vrijstellingsbesluit van de Vlaamse Regering d.d. 16.07.2010 is onterecht, vermits in dit artikel enkel 'handelingen zonder stabiliteitswerken' worden beoogd.

Het staat vast dat beklaagde bewust de werken heeft voortgezet, in strijd met het mondeling stakingsbevel d.d. 02.10.2008 dat bij bekrachtigingsbeslissing d.d. 15.10.2008 werd bevestigd door de stedenbouwkundig inspecteur.

Het gegeven dat beklaagde van oordeel was dat de noodzakelijke voorwaarde voor het opleggen van een stakingsbevel niet voorhanden was, geeft aan beklaagde geenszins het recht om bewust dit stakingsbevel te doorbreken. Het stakingsbevel werd overigens door beklaagde niet aangevochten.

7. Straftoemeting

De eerste rechter heeft terecht vastgesteld dat de feiten voorzien onder de tenlasteleggingen A.I., A.II., A.III., B. en C. zoals hiervoor omschreven en gepreciseerd de

opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, zodat er slechts één straf dient te worden uitgesproken, nl. de zwaarste.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon en de ingesteldheid van de beklaagde,
- zijn diverse strafrechtelijke voorgaanden, waardoor hij desondanks nog steeds in aanmerking komt voor de gunst van uitstel en opschorting,
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die getuigen van een gebrek aan respect voor een goede ruimtelijke ordening en leefmilieu,
- de vaststelling dat beklaagde nog steeds niet overging tot het (volledig) herstel en zelfs een stakingsbevel negeerde,
- het verstrijken van de tijd sedert de feiten zonder dat er sprake is van het overschrijden van de redelijke termijn.

Daarom wordt de beklaagde bestraft met een geldboete van 1.000 euro te vermeerderen met de opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Nu de beklaagde vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, wordt deze bestraffing deels met uitstel verleend, zoals hierna bepaald, om hem in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en hem ertoe aan te zetten om de voorschriften inzake goede ruimtelijke ordening en leefmilieu stipt te respecteren.

Nochtans moet beklaagde beseffen dat wanneer hij tijdens de proefperiode opnieuw dergelijke feiten of andere ernstige feiten zou plegen, het verleende gedeeltelijk uitstel van tenuitvoerlegging van de geldboete kan worden herroepen.

De omvang van de opgelegde geldboete is aangepast aan de ernst van de inbreuken, en de duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

4.3.2. de herstellvordering

De herstellvordering dateert van 12.10.2010 en het volledig herstel in deze zaak houdt in:

- het afbreken van de langgevelhoeve (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenteën), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein;
- het verwijderen van alle voertuigen, stacaravan en afval van het perceel.

De herstellvordering strekt er in deze zaak toe de onrechtmatige toestand ingevolge de bewezen verklaarde misdrijven in hoofde van beklaagde te doen verdwijnen en is noodzakelijk om de gevolgen van deze misdrijven ongedaan te maken. De herstelmaatregel inzake stedenbouw heeft in deze zaak een burgerrechtelijk karakter daar het een bijzondere vorm van teruggave beoogt, zij het dat deze burgerlijke vordering door het Openbaar Ministerie wordt uitgeoefend in het algemeen belang.

Beklaagde werpt tevergeefs op dat de herstellvordering niet ontvankelijk zou zijn, om reden dat het advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid zou dateren van na de herstellvordering, en er derhalve geen verplicht voorafgaandelijk advies van de Hoge Raad zou zijn.

Beklaagde verwacht in zijn redenering enerzijds de formulering van de herstellvordering zoals ze wordt opgesteld door de stedenbouwkundig inspecteur (daterend van 12.10.2010), en anderzijds het inleiden van deze herstellvordering nadat het voorafgaandelijk advies door de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid werd uitgebracht.

Uiteraard dient er eerst een herstellvordering te worden geformuleerd door de stedenbouwkundig inspecteur, alvorens deze herstellvordering kan worden voorgelegd voor advies (art. 6.1.7. VCRO) aan de Hoge Raad. De herstellvordering werd door de stedenbouwkundig inspecteur geformuleerd op 12.10.2010.

Vervolgens werd een eensluidend (positief) advies verleend door de Hoge Raad op 19.11.2010. Er is geen schending van de rechten van verdediging nu de beklaagde ter terechtzitting al zijn middelen en argumenten met betrekking tot het advies kan doen gelden.

Tenslotte werd de aldus positief geadviseerde herstellvordering overeenkomstig de bepalingen van art. 6.1.41, §4 VCRO ingeleid bij het parket bij gewone brief van het Agentschap Inspectie RWO d.d. 09.12.2010.

De herstellvordering werd wel degelijk op ontvankelijke wijze ingeleid.

Inzake de argumenten van beklaagde dat zijn woning een als vergund geachte constructie moet worden beschouwd, en dat de door hem uitgevoerde werken loutere onderhoudswerken betreffen, verwijst het hof naar zijn motivering op strafgebied inzake tenlastelegging A.I.

Beklaagde kan geen argumenten putten uit het door elkaar gebruiken van de termen 'woning', 'langgevelhoeve' en 'werkmanswoning'; vermits er op het perceel van beklaagde slechts één woning staat, dewelke in detail beschreven werd door de verbalisanten en waarvan de toestand per 02.10.2008 duidelijk blijkt uit de aan het aanvankelijk proces-verbaal gevoegde foto's, is er geen verwarring mogelijk.

Zowel de vaststellingen van de verbalisanten, als de herstelvordering en het advies van de Hoge Raad hebben betrekking op dit enige gebouw op het perceel, welke ook de benamingen zijn die voor dit gebouw worden gehanteerd. Enkel aan dit gebouw werden door beklaagde verbouwingswerken uitgevoerd.

Bijgevolg is de herstelvordering geenszins zonder voorwerp.

De redelijke termijn is ter zake niet overschreden zodat geen toepassing dient gemaakt van het leerstuk voortkomend uit het arrest Hamer van 27.11.2007 van het Europees Hof van de Rechten van de Mens, nu er geen overschrijding van de redelijke termijn is vastgesteld.

Overigens, de mogelijke vaststelling dat een herstel in de oorspronkelijke staat een straf zou zijn in de zin van art. 6.1 EVRM en 14.1 IVBPR, brengt enkel mee dat de waarborgen van die bepalingen moeten worden in acht genomen en heeft alleszins niet tot gevolg dat die maatregel in de Belgische wetgeving van strafrechtelijke aard is zodat de algemene bepalingen van het Belgisch strafrecht en het strafprocesrecht er toepassing op moeten vinden. Het blijft bijgevolg voor de strafrechter mogelijk het herstel te bevelen teneinde de gevolgen van het misdrijf te doen ophouden.

Ten onrechte beweert beklaagde dan ook dat het vooronderzoek jarenlang heeft aangesleept. Er dient rekening te worden gehouden met de regularisatieverzoeken (tot in graad van beroep) van beklaagde, waarvan de afloop werd afgewacht.

Het hof stelt eveneens vast dat de zaak een normaal verloop heeft gekend zowel voor de eerste rechter als in graad van hoger beroep. Immers liet beklaagde in eerste aanleg eerst verstek gaan, waarna er een verzetsprocedure volgde. In deze verzetsprocedure werd de zaak meermaals uitgesteld om de toestand ter plaatse te laten controleren, om conclusies te

beantwoorden en om beklaagde toe te laten persoonlijk ter zitting aanwezig te zijn. In hoger beroep werd de zaak uitgesteld op verzoek van beklaagde omwille van de opvolging van advocaat.

Er is dan ook geen sprake van de overschrijding van de redelijke termijn waardoor de herstellvordering onredelijk zou zijn.

Immers, het louter tijdsverloop doet geen afbreuk aan het legitiem doel van de herstelmaatregel die nog steeds noodzakelijk is om een einde te maken aan de onvergunde situatie.

De rechter is gehouden de herstelmaatregelen te bevelen zoals gevorderd door de herstellvorderende overheid maar dient deze wel op de interne en externe wettigheid te toetsen en te onderzoeken en of ze stroken met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwendig berusten (art. 159 GW).

De rechter kan enkel nagaan of de door de herstellvorderende overheid gedane keuze van herstelmaatregel uitsluitend steunt op motieven van een goede ruimtelijke ordening en gebeurlijk een herstellvordering die zou steunen op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of die kennelijk onredelijk zou zijn zonder gevolg laten. Bovendien moet de rechter ook nagaan of de last die voor de beklaagde uit het gevorderde herstel zou voortvloeien opweegt tegen het voordeel dat hieruit voor de ruimtelijke ordening zou ontstaan.

Het is niet de rechter die de aard van de herstelmaatregel bepaalt noch dient hij te oordelen over de opportuniteit ervan. Overeenkomstig art. 6.1.41, §1, eerste lid VCRO is de te vorderen herstelmaatregel het herstel in de oorspronkelijke toestand of de staking van het strijdige gebruik, wanneer er sprake is van doorbreking van een stakingsbevel of van handelingen in strijd met de stedenbouwkundige voorschriften aangaande de voor het gebied toegelaten bestemmingen, voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken.

De omstandig gemotiveerde herstellvordering van 12.10.2010 is zowel intern als extern wettig en beoogt, binnen de weerhouden feiten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van de door de beklaagde gepleegde misdrijven. Zij steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk.

De gevorderde herstelmaatregel vindt derhalve steun in de elementen van het dossier en de aangevoerde motieven.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid verleende op 19.11.2010 een eensluidend advies waarbij de herstellvordering de toets van de prioriteitenorde doorstond.

Dat beklagde er louter een andere visie op na houdt is niet dienend en de ingeroepen beweringen zijn alleszins niet van aard om het hof anders te doen beslissen.

Gezien de omvang en de aard van de inbreuken brengt de herstellvordering zoals gesteld en gehandhaafd voor de beklagde geen onredelijke last mee die het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening zou ontstaan zou overstijgen.

Op grond van art. 149 §1/2 DRO en art. 6.1.41 §3 Vlaamse Codex bepaalt de rechtbank een termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregelen en kan de rechtbank op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur een dwangsom bepalen. De stedenbouwkundig inspecteur vordert in zijn herstellvordering een dwangsom van 250 euro per dag.

De termijn voor het herstel dient, gelet op de omvang van de werken, te worden bepaald op 1 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklagde de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hem bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren.

Het is gepast om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 100 euro per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklagde wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend. Dit houdt concreet in dat er geen dwangsomtermijn wordt toegestaan.

De herstellvordering dateert reeds van 12.10.2010 en tot op heden is beklagde niet vrijwillig overgegaan tot uitvoering van deze herstellvordering zodat het hof het opleggen van een dwangsom nuttig acht. Het feit dat beklagde zijn terrein wat heeft opgeruimd, betekent niet dat de herstellvordering thans zonder voorwerp zou zijn.

Het opleggen van een dwangsom moet beklagde ertoe aanzetten de herstelmaatregel uit te voeren. De verplichting tot het uitvoeren van de herstelmaatregel komt toe aan beklagde en niet aan de stedenbouwkundig inspecteur. Er is dan ook geen aanleiding om deze dwangsom te beperken in de tijd.

Er is geen valabele reden voorhanden om een plafond op te leggen.

Overeenkomstig art. 6.1.46 VCRO beveelt het hof dat de stedenbouwkundig inspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen ambtshalve in de uitvoering kunnen voorzien, voor het geval dat de plaats niet binnen de door het hof gestelde termijn in de vorige staat wordt hersteld zoals omschreven in de herstelvordering.

De overheid die het arrest uitvoert, wordt gemachtigd om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen.

De overtreder die in gebreke blijft, is verplicht alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 187, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 210, 211, 211bis van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 65 van het Strafwetboek
- 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 93.1°.c), 93.3°, 93.5°.a) en c), 146, 149.§§1 en 1/2, 150, 151, 151/1, 153, 160 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003, gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003 en gew. art. 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61, 95, 110 en 111 van het decreet 27 maart 2009
- 4.2.1.1°.c), 4.2.1.3°, 4.2.1.5°.a) en c), 6.1.1.lid 1.1°, 6.1.1.lid 1.5°, 6.1.41.§§1 en 3, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 28 december 2011
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000

- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het KB van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het KB van 12 december 1950
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964

6. Beslissing

Het hof,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen, zoals hierna bepaald, op tegenspraak.

Met eenparigheid van stemmen.

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Preciseert de omschrijving van de plaats der feiten als volgt:

"Te , op het perceel gelegen te gekadastreerd ...";

Preciseert de tijdsbepaling van de feiten sub A.I. als volgt:

"Tussen 1 oktober 2008 en 29 juli 2010, ...";

Verklaart de beklaagde schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten A.I., A.II., A.III., B. en C. zoals hiervoor omschreven en gepreciseerd;

Veroordeelt de beklaagde wegens deze vermengde feiten zoals gepreciseerd tot een geldboete van DUIZEND EURO gebracht op VIJFDUIZEND VIJFHONDERD EURO door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van DRIE MAANDEN;

Verleent aan de beklaagde uitstel van tenuitvoerlegging voor de helft van deze geldboete voor een periode van DRIE JAAR vanaf heden, zodat een gedeelte van VIJFHONDERD EURO gebracht op TWEEDUIZEND ZEVENHONDERDVIJFTIG EURO door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van VIJFENVEERTIG DAGEN effectief zal zijn, en een gedeelte van VIJFHONDERD EURO gebracht op TWEEDUIZEND ZEVENHONDERDVIJFTIG EURO door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van VIJFENVEERTIG DAGEN met uitstel zal zijn gedurende DRIE JAAR vanaf heden;

Verplicht de beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 50 opdecimen en alzo gebracht op HONDERDVIJFTIG EURO;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van TWEEËNDERTIG EURO en ZEVENENTWINTIG CENT;

Wat betreft de herstellvordering

Beveelt beklaagde de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen, hetgeen impliceert:

- het afbreken van de langgevelhoeve (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenteën), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein,
  - het verwijderen van alle voertuigen, stacaravan en afval van het perceel,
- binnen de termijn van ÉÉN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen 1 jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundig inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de stedenbouwkundig inspecteur van een dwangsom van HONDERD EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

De kosten

Veroordeelt de beklagde tot de kosten van de strafvordering en de herstellvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 391,16 euro, hierin begrepen de kosten van het verzet in eerste aanleg, waaronder deze van afschrift en betekening van het verstekvonnis, het verstek aan beklagde te wijten zijnde.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, twaalfde kamer, samengesteld uit:

L. Knapen raadsheer d.d. voorzitter

J. Daenen raadsheer

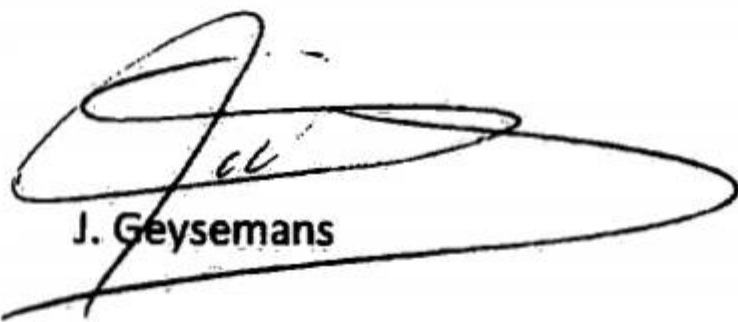
A. Van Raemdonck plaatsvervangend raadsheer

en in openbare terechtzitting van 11 februari 2015

uitgesproken door L. Knapen, raadsheer d.d. voorzitter

in aanwezigheid van advocaat-generaal L. De Mot

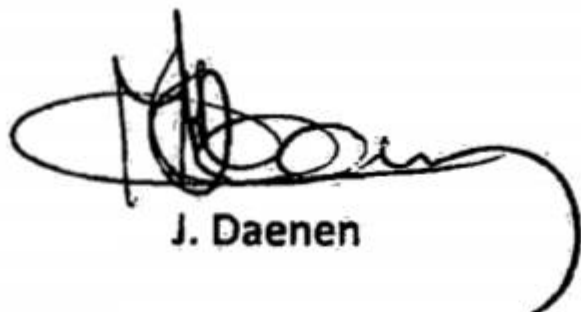
met bijstand van griffier J. Geysmans

J. Geysmans

A. Van Raemdonck

J. Daenen

L. Knapen

